

PRAWOWŁADŹCA (1) *sb m*

A pl prawowładzców.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Stanowiący prawa [czyj]: Ach gdyby Tych prawowładzców náfzych fámym, dla ich wíętfzey Vczíwóści choćia iuż y námurowánych Szubienicách wíelzono. *CiekPotr* 78.

Cf **PRAWNIK, PRAWODAWCA, [PRAWOSTAWCA], PRAWOTWORCA**

MP